فرمان نظامی جدید ترامپ در مجاورت ونزوئلا پس از انتشار جزئیات جدید از پرونده اپستین

فرار از قاچاق جنسی به قاچاق مواد

شیطان در کارائیب

رضا عمویی

آب‌های آرام دریای کارائیب که با آمـدن ترامپ طی یک سال گذشته ناآرام شده است، طـی ۲ روز گذشـته حتی تا مرحله یک جنـگ تمام‌عیار هم پیش رفت، چون به تازگی رئیس‌جمهور آمریکا دستور عملیات نظامی جدید را در این منطقه صادر کرده است. ساعتی پس از این فرمان ترامپ، وزیر جنگ آمریکا در یک پسـت در شبکه‌های اجتماعی اعلام کرد کمپین گسـترده ارتش آمریکا در کارائیب که در ۲ ماه گذشـته در جریان بوده است، از ایـن پس با یک عملیات جدید بـه نام «نیزه جنوبی» دنبال خواهد شـد. «پیت هگست» وزیر جنگ آمریکا در شبکه ایکس مدعی شد این عملیات از سرزمین ما دفاع، تروریست‌های مواد مخدر را از نیم‌کره غربی حذف و سـرزمین ما را از مواد مخدری که مردم را می‌کشد، ایمن می‌کند. وزیر جنگ آمریکا جزئیاتی درباره اینکه این عملیات شامل چه مواردی خواهد بود یا چه تفاوتی با اقدامات نظامی‌ای که در حال حاضر انجام می‌شـود خواهد داشت، ارائه نکرد.

آمریـکا طی هفته‌های گذشـته با حضور نظامی در منطقه کارائیب و اعـزام گروه ضربت همراه با چندین نـاو هواپیمابر، دریـای کارائیب را به یک میدان جدید جنگ تبدیل کرده و به گفته کارشناسان، حضور فعلی آمریکایی‌ها در کارائیب بزرگ‌ترین اسـتقرار نظامی در این منطقه طی چند دهه اخیر است. بهانه آمریکا برای عملیات نظامی در کارائیب، مبارزه با مواد مخدر اعلام شده اما طبق آمار واشنگتن، تاکنون این عملیات‌ها ۸۰ کشـته برجا گذاشته و مشخص نیست وجود حداقل ۶ فرونـد نـاو هواپیمابر به همراه حجـم عظیم نیروهای نظامی چه تناسبی با مبارزه با برخی قایق‌های کوچک مظنـون به مواد مخـدر دارد و آیا اصولا برای مبارزه با قاچاقچیان خُرد نیازی به ناوهای بزرگ جنگی است؟

نقدهای بسیاری به عملیات نظامی آمریکا در کارائیب وجود دارد و گزارشگران حقوق بشر سازمان ملل متحد این حملات را «اعدام فراقضایی» توصیف کرده‌اند، چون مشخص نیست واقعا کسـانی که هدف قرار می‌گیرند چه کسـانی هسـتند. آیا آنها واقعا قاچاقچی هستند و در صورتی که قاچاقچی هسـتند آیا حکم‌شـان کشته شـدن بدون محاکمه اسـت؟ در آمریکا نیز بسـیاری خواستار روشن شـدن ابعاد عملیات نظامی آن کشور در دریای کارائیب شـده و از دولت ترامپ خواسته‌اند پیش از کشـتن سرنشـینان قایق‌ها، آنها را دستگیر و تحقیق انجام دهد، نه آنکه خودسـرانه هر قایق عبوری را هدف قرار دهد!

با این حال، دولت ترامپ گوشش به انتقادات بدهکار نیسـت و بسیاری هم گفته‌اند هدف از استقرار گسترده نظامی آمریکا در کارائیب تغییر حکومت ونزوئلا اسـت و مبارزه با قاچاق مواد مخدر بیشـتر یک بهانه اسـت. آمریکا همزمان در چند ماه گذشته تلاش کرده فشار بر «نیکلاس مادورو»، رئیس‌جمهور ونزوئلا را افزایش دهد و کارشناسان هم گفته‌اند افزایش حضور نظامی آمریکا در منطقه از جمله اسـتقرار «اف۳۵»های رادارگریز در پورتوریکـو و اعـزام ۶ ناو جنگی به آب‌هـای کارائیب، تلاشـی در لباس مبدل از سـوی واشنگتن برای تغییر رژیم ونزوئلاست.

■ دوره جنگ به پایان رسیده است!

همزمان با تشـدید فعالیت‌های نظامـی آمریکا در کارائیب، مادورو بالاترین سـطح هشدار را در نیروهای مسلح این کشور اعلام کرد. او با انتشار پستی در فضای مجازی خطاب به رئیس‌جمهور آمریکا نوشت: «دیگر نه دوره جنگ‌های بی‌پایان است، نه جنگ‌های ناعادلانه و ونزوئلا نه لیبی است، نه افغانستان».

روزنامه اسپانیایی‌زبان «ال‌پاییس» هم در گزارشی درباره اقدامات نظامی آمریکا در کارائیب نوشت: شاید قدرت نظامی آمریکا از ونزوئلا بیشـتر باشـد اما دولت ونزوئلا می‌تواند با سازماندهی جبهه‌های چریکی علیه گزینه مورد نظر آمریکا، کل کشـور را با آشوب روبه‌رو کنـد. ایـن وضعیت به معنای آن اسـت که ونزوئلا در جنـگ چریکی و هرج‌ومرج میان دولت مادورو و مهره مورد نظر آمریکا گرفتار خواهد شد.

طبق این دیدگاه، اشتباه است که فرض کنیم مداخله نظامی «اثر دومینو»یی مورد انتظار آمریکا را در دولت ونزوئلا ایجاد خواهد کرد و فروپاشـی دولت مادورو در یک شب صورت نخواهد گرفت.

گزارش‌های دیگر نیز حاکی از آن اسـت بسیاری از ونزوئلایی‌هـا نظر خوبی درباره مداخله نظامی خارجی علیه کشورشـان ندارند. به نوشـته روزنامه ال‌پاییس، درباره توانایی اپوزیسـیون مـورد حمایت آمریکا برای کنترل اوضاع پس از مادورو تردید بسیاری وجود دارد و احتمال خشونت و اختلاف داخلی در میان اپوزیسیون ونزوئلا در صورت سقوط مادورو بسیار زیاد است، لذا با اعتمـاد و اطمینان کامل نمی‌توان گفت «ماریا کورینا ماچادو»، بـه عنوان رهبر مخالفان کـه مورد حمایت آمریکاست، توانایی بسیج گسترده اهالی ونزوئلا را دارد.

البته این را نیز باید در نظر داشت که همچنان هدف دونالد ترامپ درباره ونزوئلا مبهم است. با وجود تشدید درگیری‌های نظامی، رئیس‌جمهور آمریکا درباره مداخله نظامی مسـتقیم در ونزوئلا احتیاط نشان می‌دهد و به صورت مستقیم اشاره‌ای به انجام عملیات نظامی در این کشـور نکرده است. به گفته رسانه‌های آمریکایی، تیم ترامپ چندین گزینه درباره ونزوئلا به او ارائه داده است.

این گزینه‌ها شامل حملات هوایی تا حذف مستقیم مادورو را شامل می‌شـود. به گزارش سی‌ان‌ان، ترامپ همچنان در حال سـنجش خطرات و چالش‌های انجام عملیـات نظامی یا جنگ جدید اسـت؛ چـون این را می‌داند که اگر جنگ جدیدی راه بیندازد، حامیانش او را مورد سرزنش قرار خواهند داد، چون وعده داده بود به جای مداخله‌گرایی خارجی به فکر بهبود معیشـت مردم آمریکا باشد و جنگ آمریکا علیه ونزوئلا برخلاف وعده‌های انتخاباتی ترامپ به حامیانش خواهد بود.

■ فرمان نظامی پس از رسوایی جنسی

برخی کاربران در فضای مجازی صدور فرمان نظامی جدیـد ترامپ در دریـای کارائیب را بـه بمب خبری رسـوایی جنسـی او مرتبط دانسـته‌اند، چون ترامپ درسـت در همان روزی فرمان نظامی جدید در دریای کارائیب را صادر کرد که ایمیل‌های ارتباط او با «جفری اپستین»، قاچاقچی جنسی و بدنام کودکان منتشر شد. این ایمیل‌ها توسط دموکرات‌ها منتشر شد و اپستین در یکی از این ایمیل‌ها نوشته بود ترامپ چندین ساعت را در خانه او با شخصی گذرانده است. اپستین که به اتهام سوءاستفاده جنسـی از زنان زیر سن قانونی بازداشت شده بود، سال ۲۰۱۹ در زندان خودکشی کرد. ترامپ همواره هرگونه تخلفی در ارتباط با جفری اپسـتین را رد کرده و گفته است اتهامات علیه او «جعلی» است.

دموکرات‌ها می‌گویند این ایمیل‌ها که در اسناد متعلق به اپستین کشف شده «ضربه‌ای به پنهان‌کاری کاخ سفید درباره جفری اپسـتین است». ترامپ و اپستین سال‌ها با هم دوسـت بودند اما ترامپ اکنون مدعی است اوایل سـال‌های دهه ۲۰۰۰ با او اختـلاف پیدا و ارتباطش را با او قطع کرده بود. یکی از ایمیل‌های رد و بدل شـده مربوط به مکاتبات مستقیم بین جفری اپستین و گیلین مکسول، همکارش است. در ایمیلی از اپستین به مکسول در آوریل ۲۰۱۱ آمده است: «می‌خواهم بدانی آن سگی که پارس نکرده، ترامپ است... [نام قربانی] ساعت‌ها در خانه من با او بوده است... حتی یک بار هم از او[ترامپ] نامی برده نشده است».

دموکرات‌های مجلس نمایندگان اضافه کرده‌اند هنوز در حال بررسی ۲۳ هزار سند منتشرشده درباره اپستین هسـتند. اگر در ایمیل‌های دیگـر هم نام ترامپ دیده شـود، در عمل ترامپ درگیر پرونده پیچیده و پراتهام رسوایی‌هایی جنسی ارتباط با کودکان و افراد زیر سن قانونی خواهد شـد و به همین دلیل نیز بسـیاری در آمریـکا معتقدند فرمان نظامی جدید ترامپ در دریای کارائیـب برای دور کردن اذهان آمریکایی‌ها از رابطه با جفری اپستین است.

«ران فیلیپکوفسکی»، کارشناس حقوقی در آمریکا با کنایه به فرمان جنگ ترامپ گفته است ما برای منحرف کردن اذهان از پرونده‌های اپستین، قصد جنگ با ونزوئلا را داریم! «برایان کراسنشتاین»، فعال رسانه نیز در این ارتباط تاکید کرد «پیت هگسـت»، وزیر جنگ آمریکا یک روز پس از آنکه ترامپ با افشای ایمیل‌های ارتباط با اپستین روبه‌رو شد، آغاز عملیات نظامی نیزه جنوبی در کارائیب را اعلام کرد.

انتخابات پارلمانی عراق؛ رقابت‌ها و پیامدها

سیدمحمدرضا موسوی‌فرد

پس از ماه‌ها کشمکش سیاسی، انتخابـات پارلمانی عـراق روز سه‌شـنبه ۲۰ آبـان/ ۱۱ نوامبر برگزار شـد. بیش از ۲۱ میلیون نفر واجد شرایط رای دادن برای انتخاب از میـان ۷۷۰۰ کاندیدا بودند. اگرچه برخی جریان‌ها بر عدم مشارکت و تحریم انتخابات تاکید داشتند اما در نهایت میزان مشـارکت به ۵۶ درصد رسید و ائتلاف «بازسازی و توسعه» به رهبری «محمد شـیاع السودانی» نخست‌وزیر کنونی این کشور بیشترین کرسی را در پارلمان کسب کرد. این در حالی است که هیچ فهرستی به تنهایی اکثریت مطلق را در دسـت ندارد و برای تشکیل دولت، طی روزهای آتی رایزنی‌ها از درون جریان‌ها و ائتلاف‌های مختلف آغاز خواهد شـد. کارزار انتخاباتی اخیر عـراق، نکات و ملاحظات قابل توجهی را به دنبال داشت.

۱- در انتخابات پارلمانی ۲۰۲۱، پایین‌ترین میزان مشارکت مردم عراق پس از سال ۲۰۰۳ ثبت شد که نشانه‌ای روشن از ناامیدی عمومی و بحران مشروعیت احزاب سنتی بود.

اعتراضات گسترده اکتبر ۲۰۱۹ و فضای امنیتی پس از آن، بخش قابل توجهی از جامعه را از حضور در فرایند رأی‌گیری بازداشـت. در نتایج انتخابات اخیر و مشارکت ۵۶ درصدی که نسبت به دوره قبل ۱۵ درصد افزایش را نشان می‌دهد، نشانه‌هایی از بازسازی نسبی اعتماد اجتماعی و تحرک مجدد پایگاه‌های مردمی دیده می‌شود. عواملی همچون بهبود نسبی ثبات سیاسی و امنیتی، ورود چهره‌ها و ائتلاف‌های جدید با شعار اصلاحات و مبارزه با فساد و افزایش فعالیت رسانه‌ای و گسترش شبکه‌های اجتماعی که مسؤولیت‌پذیری مدنی را تقویت کـرده، در اقبال مردم به صندوق رای موثر بوده است.

۲- تاکید «سیدمقتدا صدر» بر تحریـم انتخابات پارلمانی ۲۰۲۵ که تا سـاعات پایانی برگزاری انتخابـات نیز ادامه داشت، اگرچه در ابتدا به عنوان ابزاری برای فشـار سیاسـی و نمایش پایگاه مردمی مطرح شـد اما در عمل به شکستی استراتژیک برای جریان صدر انجامید. این امر نه‌تنها نفوذ پارلمانی مقتدا را از میان برد، بلکه باعث شد اهرم چانه‌زنی سیاسی وی با سایر نیروها نیز به طور محسوسی تضعیف شود. اگر جریان صدر در ماه‌های آینده راهبرد خود را بازنگری نکند، ممکن است از بازیگری تعیین‌کننده، به جریانی اعتراضی و حاشیه‌ای در سیاست عراق تنزل پیدا کند.

۳- پیروزی فهرست «بازسازی و توسعه» به رهبری سودانی را می‌توان نتیجه مستقیم رویکرد عمل‌گرای دولت او در ۳ سـال اخیر دانست. بر خلاف بسیاری از دولت‌های پیشین که گرفتار منازعات سیاسـی و وعده‌هـای بی‌عمل بودند، سودانی توانست تصویری از ثبات، کارآمدی نسبی و تمرکز بر خدمات عمومی ارائه کند. دولت وی گسترش پروژه‌های عمرانی، زیرساختی و خدماتی، مدیریت آرام بحران‌ها، کاهش تنش‌هـای سیاسـی، برخی اصلاحـات در نظـام اداری و کاهش فقر را پیش برد و توجه اقشار مختلف را به خود جلب کرد. البته باید توجه داشـت ایـن پیروزی صرفا ناشـی از عملکرد مثبـت دولت نبود، بلکه ضعف و پراکندگی رقبای سنتی از جمله انزوای جریان صدر و فرسایش پایگاه اجتماعی ائتلاف‌های قدیمی نیز در آن موثر است.

۴- شکسـت جریـان اعتراضـی و تشـرینی، بویژه برخی چهره‌های شاخص آن مانند «سجاد سالم» در انتخابات اخیر از نکات قابل توجه بود. دوری از پایگاه مردمی اولیه، ورود به مجادلات رسانه‌ای – سیاسی و فقدان شبکه انتخاباتی، مالی و سیاسی، همچنین احیای اعتماد مردم به ساختار رسمی با عملکرد مطلوب دولت نخسـت‌وزیر سودانی را می‌توان از جمله دلایل شکست تشرینی‌ها در این انتخابات ذکر کرد. به عبارتی، شکست آنها در نتیجه گذار مردم از جنبش اعتراضی به کنش سیاسی پایدار تلقی می‌شود.

۵- با پیروزی ائتلاف «بازسازی و توسعه» و غیبت جریان صدر از صحنه رقابت، معادله سنتی «سه‌قطبی شیعه» (چارچوب هماهنگی – صدر – مستقل‌ها) عملاً به وضعیتی دوقطبی و متمایل به تمرکز قدرت در دست «چارچوب هماهنگی» تغییر یافت. با تقویت جایگاه سودانی، توازن میان گروه‌های اصلی چارچوب هماهنگی (دوله‌القانون، صادقون و بدر) نیز دچار تغییر خواهد شد. اگرچه اختلافات پشت پرده بر سر تقسیم مناصب و رهبری هنوز پابرجا می‌ماند اما موازنه در درون «چارچوب هماهنگی» به سوی سودانی و حول محور وی سنگینی خواهد کرد. از همین رو، نتایج این انتخابات می‌تواند جریان‌های شیعی را معطوف به کارآمدی، توسعه و عمل‌گرایی کند و آغازی بر گذار به منطق نهادی و ساختاری از سوی آنها باشد.

۶- در این انتخابات، گروه‌های همسو با مقاومت نیز با تمرکز بر گفتمان «امنیت، بازسازی، ثبات و فساد ستیزی» وارد رقابت شدند و توانستند کرسی‌های خود در پارلمان را تقویت و تثبیت کنند. جریان‌های قدیمی و سنتی همچون دوله‌القانون، صادقون، بدر و گردان‌های حزب‌الله و فهرست‌های جدید مثل جنبش حقوق با اقبال مردم مواجه و در کسب کرسی‌های پارلمان موفق ظاهر شدند. از این رو در رایزنی‌های مرتبط با انتخاب نخست‌وزیر و تشکیل دولت آینده، نقشی مهم و اثرگذار دارند.

■ جمع‌بندی

به طور کلی انتخابات پارلمانی ۲۰۲۵ عراق نقطه عطفی در بازگشت سیاست به مدار ثبات، نهادگرایی و دولت‌محوری و پرهیز از اقدامات سـلبی و بی‌ثباتی تلقی می‌شود. اگرچه چالش‌هایی از جمله فسـاد، ناکارآمـدی اقتصادی، رقابت پنهان میان جناح‌ها و دخالت بازیگران بین‌المللی همچنان وجود دارد اما ساختار سیاسی عراق بیش از هر زمان دیگر از ۲۰۰۳ تاکنون، به سمت توازن، ثبات و بازیگری مستقل در منطقه حرکت می‌کند.

ایران لولای ژئوپلیتیک جهان

یادداشت

ادامه از صفحه اول

به نوشته این اندیشکده، این تحول نه‌تنها یک معامله نظامی، بلکه تغییر در توازن قدرت منطقه‌ای است که نگرانی‌هایی را در واشنگتن و تل‌آویو ایجاد کـرده و ورق‌های بازی را در خاورمیانه به هم می‌ریزد. تحرکات اخیر بین مسکو و تهران که با نشانه‌هایی از انتقال هواپیماهای «سوخو ۳۵» به ایران همراه بوده است، به نظر نمی‌رسد صرفاً یک معامله تسلیحاتی معمولی باشد، بلکه گامی استراتژیک با هدف ترسیم مجدد موازنه قدرت در منطقه است.

بر پایه این تحلیل، برای مسکو، نزدیکی به ایران بخشی از انـزوای آن را جبران می‌کند و با توجه به عقب‌نشـینی غرب از مهار نفوذ آن، جای پای محکمی در خلیج فارس به آن می‌دهد. از نقطه‌نظر امنیتی، به کارگیری این جت‌های جنگنده، حتی در تعداد محدود، حریم هوایی ایران را برای عملیات هوایی اسـرائیل و ماموریت‌های شناسایی آمریکا دشوارتر خواهد کرد.

اساساً آنچه اتفاق می‌افتد، تبادل منافع است: مسکو در ازای اتحاد نزدیک‌تر، ابزارهای بازدارنده پیشرفته‌ای را در اختیار تهران قرار می‌دهد، در حالی که ایران از این کارت برای اثبات حضور خود به عنوان یک قدرت منطقه‌ای که نادیده گرفتن آن دشوار است، استفاده می‌کند. در حالی که غرب با نگرانی این صحنه را تماشا می‌کند، به نظر می‌رسد خاورمیانه و خلیج فارس وارد مرحله جدیدی از مسابقه تسلیحات هوایی می‌شود که در آن قواعد بازی در حال تغییر است.

با این همه، شتاب تحولات جهانی، با کاهش نقش هژمونیک ایالات متحده و کاربرد زور در راهبرد واشنگتن به منظور جبران این خلأ هژمونیک، سیاست بین‌الملل را در شرایط ناپایدارتری نسبت به سال‌های گذشته قرار داده است.

این اتفاق در وضعیت گذار نظام بین‌الملل به نظم جدید و تغییر در توزیع قدرت، الگوی همکاری‌ها را به سمت یک تغییر پارادایم سوق داده، طوری که از این رهگذر، پکن که سیاست خارجی سنتی خود را بر پایه نوعی بی‌طرفی فعال میان بازیگرانی مثل تهران و تل‌آویو طراحی می‌کرد، با بغرنج‌تر شدن آنارشی (نه به معنای هرج و مرج، بلکه در معنی نبود ناظم در جهان)، دیگر خود را ملزم به این سیاست‌ورزی نمی‌بیند و با شرایط جدید، به بازطراحی روابط خود با ایران دست زده است.

هرچه رقابت هسته‌ای و تعرفه‌ای واشنگتن – پکن گسترده‌تر شود، چین یک گام از اسرائیل دورتر شده و به ایران نزدیک‌تر خواهد شد. شاید زمان زیادی لازم نباشد تا برای صهیونیست‌ها مشـخص شـود حمله به ایران بزرگ‌ترین اشـتباه تاریخ ۷۸ ساله‌شـان بـوده و زیاد نباید از حضور ترامپ در کاخ سـفید خوشحال می‌شدند!

دور دنیا

دروزی‌ها و شورشیان سوریه دوباره درگیر شدند

استان سویدا در جنوب سوریه شامگاه پنجشنبه تا بامداد دیروز شاهد درگیری‌های شدیدی میان دروزیان و نیروهای وابسته به دولت شورشیان سوریه بود.

سویدا در جنوب سـوریه که یکی از مناطق عمدتا دروزی‌نشـین ایـن کشـور اسـت، دوباره بـه صحنه درگیری‌هـای مسـلحانه گسـترده میـان دروزیان و نیروهای تحت فرمان دولت تروریست‌های سوریه تبدیل شد. به گزارش منابع آگاه که با «العربی‌الجدید» گفت‌وگو کرده‌اند، این درگیری‌ها از شامگاه پنجشنبه در چندین محور مهم از جمله غرب اسـتان سویدا در منطقه‌های مجـدل، نقل، تل حدید، ثعله، نجـران، عری، عتیل و سلیم آغاز شد. بر اساس گزارش‌ها، دروزیان با ایجاد یک ساختار نظامی جدید به نام «گارد ملی» با شورشیان وارد درگیری شدند؛ ساختاری تازه‌تأسیس که توسط «حکمَت هجری» یکی از برجسـته‌ترین رهبران مذهبی طایفه دروز در جنوب سـوریه ایجاد شده است. العربی‌الجدید گـزارش داد این درگیری، تلفات و زخمی‌هایی از هر ۲ طرف برجا گذاشته اما شمار دقیق مشخص نشده است. طبق این گزارش، شدت درگیری بامداد به جایی رسید که هـر ۲ طرف نیروهای کمکی و تجهیزات جدید به مناطق تنش ارسال کردند.

■ روایت شورشیان سوریه

خبرگزاری رسمی سوریه (سانا) پنجشنبه به نقل از یک منبع امنیتی اعلام کرد «گروه‌های غیرقانونی» با توپ و تیربارهای سنگین روستاهای ولغا، تل اقرع، تل حدید و مزرعه در جنوب سوریه را هدف قرار دادند.

شـبکه دولتی اخباریه نیز گـزارش داد «گروه‌های متمرد» برای سـومین روز پیاپـی آتش‌بس را نقض و مواضع امنیتی در استان سویدا را گلوله‌باران کرده‌اند.

■ روایت دروزی‌ها

در سوی دیگر ماجرا، گروه موسوم به جنبش مردان کرامت – بزرگ‌ترین گروه مسـلح محلی در سویدا و از مهم‌ترین بازیگران گارد ملی دروزیان – در بیانیه‌ای اعلام کرد شورشیان سوریه با پهپادها و تیربارهای سنگین به مواضع غیرنظامی حمله کرده‌اند. پس از روی کار آمدن دولت تروریست‌های حاکم بر سوریه، استان سویدا شاهد افزایش نارضایتی‌ها و شکل‌گیری گروه‌های مسلح محلی دروزی شد؛ گروه‌هایی که هم با حضور امنیتی شورشیان مخالفت می‌کنند و هم تلاش دارند کنترل محلی را به دست گیرند. با شکل‌گیری گارد ملی زیر نظر حکمت هجری، این تنش‌ها وارد مرحله تازه‌ای شده است.

حملات گسترده پهپادی به روسیه دفع شد

وزارت دفاع روسیه اعلام کرد در ساعات اولیه بامداد جمعه، حملات پهپادی گسترده ارتش اوکراین به این کشور را دفع کرده است.

وزارت دفاع فدراسیون روسیه دیروز از دفع حملات گسترده اوکراین با هواپیمای بدون سرنشین به مناطق مختلف این کشـور طی شـب گذشـته خبر داد. این وزارتخانـه در بیانیه‌ای اعلام کرد طی سـاعات بامداد جمعه ارتش روسـیه ۲۱۶ فروند پهپاد متخاصم ارتش اوکراین را در حریم هوایی این کشـور سـرنگون کرد. به نوشته خبرگزاری «اسپوتنیک»، در این بیانیه آمده است: هواپیماهای بدون سرنشین اوکراینی بر فراز مناطق کراسنودار، بریانسـک، بلگورود، روستوف، ولگوگراد و شبه‌جزیره کریمه ساقط شدند. پیش از این نیز ارتش روسیه گفته بود طی ۲۴ ساعت روز پنجشنبه، ۱۵۷ فروند هواپیمای بدون سرنشین ارتش اوکراین را در حریم هوایی این کشور سرنگون کرده است.

تنش پکن و توکیو بالا گرفت چین سفیر ژاپن را فراخواند

پس از اظهارات جنجالی نخست‌وزیر جدید ژاپن درباره احتمال حمایت نظامی از تایوان، روابط پکن و توکیو بشدت متشنج شد و چین در واکنشی فوری، سفیر ژاپن را احضار کرد. چین اعلام کرد سفیر ژاپن در پکن را پس از اظهارات نخست‌وزیر ژاپن درباره احتمال اعزام نیرو برای دفاع از تایوان احضار کرد. «سانائه تاکاچی» نخست‌وزیر تازه‌کار و شناخته‌شده به عنوان چهره‌ای تندرو نسبت به چین، هفته گذشته در پارلمان گفته بود در صورت وقوع حمله مسلحانه به تایوان، توکیو می‌تواند طبق «دفاع جمعی» نیرو اعزام کند، زیرا چنین وضعیتی می‌تواند «تهدیدی برای بقای ژاپن» تلقی شـود. چین که تایوان را بخشی جدایی‌ناپذیر از خاک خود می‌داند و اسـتفاده از گزینه نظامی برای «اتحاد مجدد» را کنار نگذاشته، این سخنان را «اشتباه» و «دخالت در امور داخلی» خود خواند. «سون وی دونگ» معاون وزیر خارجه چین در دیدار «کنجی کاناسـوگی» سفیر ژاپن هشدار داد: «اگر کسی در روند اتحاد چین دخالت کند، پکن قطعاً واکنش سختی نشان خواهد داد». در پاسخ، دولت ژاپن اعلام کرد موضع توکیو دربـاره تایوان تغییری نکرده و همچنان مطابق «بیانیه مشترک ۱۹۷۲» پایبند به سیاست «چین واحد» است. با این حال، توکیو تأکید کرد «صلح و ثبات تنگه تایوان برای امنیت ژاپن و جامعه بین‌الملل حیاتی است» و از چین خواست «رفتار مناسبی» نشان دهد. چین نیز در بیانیه‌های بعد از ژاپن خواسـت اظهارات نخست‌وزیر را «فـوراً اصلاح کرده و پس بگیرد». با این حال، تاکاچی در پارلمان گفت قصد عقب‌نشـینی ندارد و تأکید کرد اظهاراتش با سیاست پیشین ژاپن همخوان است، هر چند در آینده از بیان «سناریوهای مشخص» خودداری خواهد کرد. واکنش‌ها به همین جا محدود نماند؛ «شو جیان» سرکنسول چین در اوزاکا در پستی که بعداً حذف شد، با لحنی تهدیدآمیز نوشت: «بدون لحظه‌ای تردید» گردن «کسی» را که در خبر نقل شده بود و اشاره‌ای غیرمستقیم به تاکاچی داشت، «می‌زند». «توشیمیتسو موتگی» وزیر خارجه ژاپن این اظهارات را «کاملاً نامناسب» خواند و از پکن خواست مانع تأثیر منفی چنین رفتارهایی بر روابط ۲ کشـور شود. تنش تازه، فصل جدیدی در حساسیت روابط چین و ژاپن بر سر مساله تایوان گشوده و همزمان بر پیچیدگی فضای امنیتی منطقه افزوده است.